ప్లెటోనిక్ ప్రేమ

- డా.రాయపెద్ది వివేకానంద్

(గత సంచిక తరువాయి)

ఏయ్ బుజ్జిగాడు, నీవిలాగే బాగా చదువుకోవాలి. నన్ను చేసుకుని నన్ను పోషించాలి కద. బాగా చదువుకో. మంచి ఉద్యోగం తెచ్చుకో. మా ఇంట్లో వాళ్ళకి ఇప్పుడే మన విషయం చెప్పి, వాళ్ళని అనవసరంగా కంగారు పెట్టకుండా , నా పెళ్ళి విషయం మటుకు నేను దాటవేస్తు వస్తాను లే. ఈ బ్యాంకు ఎంప్లాయి ఎవరబ్బా, మా ఇంట్లో వాళ్ళు ఈ విషయం నాకు చెప్పలేదే ఇప్పటివరకు.

కాకపోతే ఒకటి జరిగింది. మొన్న మా అమ్మ నన్ను ఫోటో స్టూడియోకి తీసుకు వెళ్ళీ చక్కగా రెండు ఫోటోలు తీయించింది. ఎందుకో అనుకున్నాను. ఓహో వాళ్ళ మాష్టార్ ప్లాన్ ఇదన్నమాట.

నీవు అనవసరమైన ఆలోచన్లు అన్ని పెట్టుకుని నీ మనస్సు పాడుచేసుకోకు. నేను నీకోసం ఎన్ని సంవత్సరాలైనా ఎదురుచూస్తాను. నాకు నీతో కలిసి జీవించటం అనే ఊహనే చాలా హాయిగా వుంది. ఎంత సాంత్వన పొందుతున్నానో నాకే తెలియదు.

బ్యాంకు వాడు కాదు కద, ఎవడొచ్చినా జాన్తానై. నీవు ఈ విషయం లో నిర్భయంగా ఉండు. నేను ఆగివుంటాను నీ కోసం.

నేను కూడా బాగానే చదువుకుంటాన్లే. మరీ నీ అంత బాగా కాకున్నా, మేమూ ఫర్వాలేదండి. ఒక మోస్తరు స్టూడెంట్లమే. నేను డిగ్రీ అవగొట్టేసి ఏదో ఒక ఉద్యోగం చూసుకుంటు నీకు చేదోడు వాదోడుగా వుంటాన్లే.

మన భవిషత్తుని ఊహించుకుంటూ వుండటం నాకు ఇటీవల ఏర్పడిన కొత్త హాబీ. ఎన్నెన్ని కలలు కంటున్నానో లెక్క లేదు. అవన్నీ వ్రాయలంటే ఈ ఉత్తరం చాలదు, ఓ గ్రంధం అవుతుంది.

మీ అమ్మనాన్నలు వస్తున్నారంటే నాక్కుడా చాలా ఎక్జైటింగ్ గావుంది. మీ ఇంట్లో ఫోటోస్ చూశాను కద. నాకు మీ అమ్మగారంటే చాలా గౌరవభావం ఏర్పడింది. ఆవిడని చూడంగానే నేను చేయబోయే మొదటి పని ఆవిడ కాళ్ళకి దండం పెట్టి మొక్కుతాను. ఇదేదో ఆవిడని ఇంప్రెస్ చేయటానికి కాదు. నాకు నిజంగా చాలా గౌరవభావం ఏర్పడింది ఆమె అంటే.

ఈ ఇన్లాండ్ లెటర్లు చాలవు నా మాటలకి అని అర్థం అయింది. ఇదే నేను నీకు వ్రాస్తున్న చివరి ఇన్లాండ్ లెటర్. కంగారు పడకు. ఇక పై హాయిగ కాగితాలపై వ్రాసి కవర్ లో పెట్టి పంపుతాను.

ఈ లెటర్ల అయిడియా భలే వుంది. అయినా అతి సర్వత్ర వర్జయేత్. మరీ ఎక్కువెక్కువ లెటర్లు వ్రాసి నా దుంపతెంచకు తండ్రీ. యూనివర్శిటీ వారికి నీపై ఏమిటి అకస్మాత్తుగా ఇంత ప్రేమ అని అడగొచ్చు మా స్కూలు మేనేజ్మెంట్ వారు.

ఉండనా మరి

నీ

'ప్రేమ అంటే పెదవి చివరి నుంచి వచ్చే మాట కాదు

ప్రేమ అంటే అదొక భావన కాదు

నిజమైన ప్రేమ కార్య రూపేణా మాత్రమే వ్యక్తమగును' టీవీలో ఎవరో ప్రవచనకారుడు చెబుతున్నాడు.

తను ప్రేమించే ఇద్దరు వ్యక్తుల మధ్య తను జీవితంలో గొప్ప సంఘర్షణ ఎదుర్కొనబోతున్నాడని అతనికి ఆ క్షణంలో తెలియదు.

ఆదోని రైల్వే స్టేషన్

సమయం: ఉదయం పది గంటలు.

గత రెండు రోజులనుంచి ఎడతెరిపి లేకుండా కురుస్తూనే వుంది వర్షం. దానికి తోడు విపరీతమైన చలిగాలులు.

కారు దిగి గొడుగు తెరచు కొని స్టేషన్ లోనికి అడుగుపెట్టాడు. డ్రైవర్ కార్లోనే కూర్చుని ఎదురు చూస్తుండి పోయాడు.

రైలు అరగంట ఆలశ్యం అని వ్రాసారు బోర్డు పై.

మద్రాసు – బొంబాయి మార్గం లో కర్ణాటక సరిహద్దులో వుంటుంది ఆ చిన్న స్టేషన్. ప్లాట్‌ఫాం పై జనాల రద్దీ కూడా ఏమీ పెద్దగా లేదు. వుండుండి ఒకరో ఇద్దరో లగేజితో వచ్చిరైలు కోసం ఎదురు చూస్తున్నారు.

వాతావరణం బాగా చలిగా వుంది.

అతడు ఓ బెంచి పై కూర్చుని రైలు పట్టాలు కనిపించినంత మేరా చూస్తున్నాడు. అతని మనసంతా ఉద్విగ్నంగా వుంది.

అతనికి చాలా నమ్మకంగా వుంది, తన తలితండ్రులకు ఆ అమ్మాయి ఖచ్చితంగా నచ్చుతుంది అని. అతని ఆత్మవిశ్వాసానికి మరో కారణం ఏమిటంటే అతను ఊహ తెలిసినప్పటి నుంచి కూడా ఫలానాది కావాలి అని పట్టుబట్టి తలితండ్రులను ఇబ్బంది పెట్టి ఎరుగడు.

అతని స్నేహితులు అందరూ ఏదో ఒక ఇంజినీరింగ్ కాలేజీల్లో చేరి పోయారు. వాస్తవానికి అతను కూడ ఇంజినీరింగ్ ఎంట్రన్స్ వ్రాసినప్పటికి తగిన ర్యాంకు రాలేదు.

వాళ్ళ నాన్నగారి స్నేహితులు, సన్నిహితులు సలహా ఇచ్చారు, ఏదయినా మంచి ఇంజినీరింగ్ కాలేజీ చూసుకుని మేనేజిమెంట్ కోటా లొ చేర్చండి పిల్లవాడిని. మంచి భవిష్యత్తు వుంటుంది కదా అని. వాళ్ళ నాన్నగారు ససేమిరా అన్నారు. 'కష్టపడి ర్యాంకు తెచ్చుకుని వుండిన పక్షాన మహరాజుగా చేర్పించి ఉండేవాడిని, ఇలా దొడ్డి దారిన చేర్పించటం నాకు ఇష్టం లేదు' అని.

అతనికి ఇంజినీరింగ్ చేరటం ఇష్టమే కానీ తండ్రి ఉద్దేశ్యం అర్థమయ్యాక ఇక అతను అ ప్రస్తావన కూడా తండ్రి దగ్గర తీసుకురాలేదు ఆ పైన.

తన ప్రవర్తన వల్ల, తన మాటల వల్ల తన తలితండ్రులు బాధ పడకూడదు. వీలయినంత వరకు వారిని సంతోష పెట్టాలి ఇది అతని ప్రధాన ఉద్దేశ్యాలలో ఒకటి.

చిన్నప్పటి నుంచీ కూడా అతనికి స్నేహబృందం తక్కువే. మనసుకు బాగా దగ్గరయిన ఒకరిద్దరు స్నేహితులతో ఆత్మీయంగా మసలుకుంటాడు తప్పనిచ్చి, అనవసరమైన స్నేహాలు చిన్నప్పటి నుంచి అతను అలవాటు చేసుకోలేదు.

'మీ అబ్బాయి ఎంత బుద్దిమంతుడండి' అని ఎవరైనా తన గురించి తలితండ్రుల ముందు అంటూంటే వాళ్ళ మొహాలపైన కనబడే ఆనందం అతనికి తృప్తిని ఇచ్చేది.

అందువల్ల అతనికి ఏ దురభ్యాసాలు ఏర్పడలేదు. పరిమిత స్థాయిలో స్నేహితులు, మంచి అలవాట్లు, కవిత్వం, రచనలు చేయటం, ఇంటిలోని వారితో ఆత్మీయంగా వుండటం ఇదంతా చిన్నప్పటి నుంచి అతని పద్ధతి.

ఏ విషయంలోనైనా సరే అమ్మ మాట జవదాటకూడదు ఇది అతని ప్రిన్సిపుల్. అది భయం అని ఎవరైనా అనుకుంటే కాదు అనే చెప్పాల్సి వస్తుంది.

వాళ్ళ ఇంట చిన్నప్పటి నుంచి కూడా పెద్దల పట్ల భయం అన్న ప్రస్తావన కంటే , ప్రేమ, అభిమానాలే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత వహించాయి.

తన తల్లి కంట్లో నీళ్ళు కదిలితే అతను తన గుండెల్లో ముల్లు దిగినంత విల విలలాడిపోతాడు.

ప్రేమ అంటే పెదవి చివరినుంచి వచ్చే తియ్యటి మాటలు కాదు, నిజమైన ప్రేమ అంటే అది మనం ప్రేమించే ఎదుటి వ్యక్తికి మన సేవ రూపంలో అందించాలి అన్నది అతడు చిన్నప్పటి నుంచి కూడా పాటిస్తూ వస్తున్న పద్ధతి. అది అతని జన్మ సంస్కారం.

అతడికి చిన్నతనం నుంచి కూడా తల్లితో అనుబంధం ఎక్కువ. చిన్నప్పటి నుంచి కూడా తల్లిని అమితంగా ప్రేమించే వాడు. కూరగాయలు తరిగి ఇవ్వటం, ప్రతి ఆదివారం మార్కెట్ కెళ్ళి కూరగాయలు తీసుకురావటం ఇవి అతనికి ఇష్టమైన పనులు. తల్లిని మెప్పించే పనులు చేసి ఆనందపడేవాడు.

ఇవన్నీ ఒకెత్తు, నాకు ఇది కావాలి అని ఏది , ఎప్పుడు కూడా వారిని ఇబ్బంది పెట్టింది లేదు.

అందుకే అతను చాలా నమ్మకంగా వున్నాడు తన కోరికనని తల్లి కాదు అనదు అని.

ఇంతలో పెద్ద చప్పుడు చేసుకుంటూ రైలు రానే వచ్చింది. అతడు తన ఊహలలోంచి బయటకు వచ్చి గబ గబా రైలు వంక కదిలాడు.

రైలు వచ్చిన శబ్దం విని బయట నుంచి కార్ డ్రైవర్ కూడా పరుగు పరుగున వచ్చాడు. అప్పటికే పోర్టర్ ను మాట్లాడి వుంచారు.

రైలు వచ్చి ఆగింది నెమ్మదిగా.

ఆ ఊర్లో ఎవ్వరూ ఎక్కువగా దిగలేదు. ఆ అబ్బాయి వాళ్ళ అమ్మా నాన్నా మాత్రమే దిగారు. వర్షపు జల్లులు వారిని అభిషేకించాయి..

"బాగున్నావా కన్నా" రైలు దిగిన వాళ్ళ అమ్మగారు అతనిని గట్టిగా కౌగిలించుకుని పలకరించింది.

"బాగా చదువుకుంటున్నావా?" వాళ్ళనాన్నగారు కూడా పలకరించారు.

"ప్రయాణం బాగా జరిగిందా, ఇబ్బంది ఏమి ఎదురుకాలేదు కద" ఈ అబ్బాయి ప్రేమగా పలకరించాడు వారిద్దరిని.

డ్రైవర్, పోర్టర్ లగేజి తీసుకుని కారు దిశగా కదిలారు. కాసేపట్లో రైలు బయలుదేరింది తిరిగి.

అందరూ బయటకు వచ్చారు. వర్షం ఏమాత్రం తెరిపినివ్వలేదు. నిరంతరాయంగా కురుస్తూనే వుంది.

కారు బయలు దేరింది. సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ ప్రయాణం సాగిపోయింది.

జగదానంద కారకా
జయ జానకీ ప్రాణ నాయకా
జగదానంద కారకా
గగనాధిప సత్కులజ రాజ రాజేశ్వర
సుగుణాకర సురసేవ్య భవ్య దాయక
సదా సకల జగదానంద కారకా

ఆమె పాడుతుంటే చెవుల్లో అమృతం పోస్తున్నారా అన్నట్టు వుంది.

అందరూ మంత్ర ముగ్ధులై వింటున్నారు ఆమె పాటని.

ఒక గంట వెనక్కు వెడదాం, ఆమె రావటం, ఆ అబ్బాయి అమ్మానాన్నల్ని కలవటం, వారి సంభాషణ అన్ని విందాం.

అమ్మానాన్నలు వచ్చారని ఆమెకి చెప్పి, వీలున్నపుడు వచ్చి కలవరాదా అని పిలిచాడు అతడు.

ఆ వేళ సాయంత్రం వర్షం కాస్త తెరిపినిచ్చింది. కాని చిరు జల్లులు నిరంతరం కురుస్తూనే వున్నాయి. చలిగాలులు శరీరాల్ని వణికిస్తున్నాయి. సాయంత్రం సమయం అయిదే అయినప్పటికీ, చీకటి తెరల్ని దించేసుకుని విశ్రాంతికి సిద్ధమవుతూ వుంది ప్రకృతి.

నెమ్మదిగా వీస్తున్న చలిగాలికి వర్షం జల్లు వచ్చి పన్నీరులా తాకుతోంది శరీరాల్ని.

"అత్తయ్యా! ఈ అమ్మాయి మన కాలేజిలో పన్చేసే నారాయణ గారి అమ్మాయి. మీ చిన్న అబ్బాయికి చక్కటి స్నేహితురాలు. చాలా బాగా పాటలు పాడుతుంది. కర్ణాటక సంగీతం లో చక్కటి శిక్షణ కూడా తీసుకుంది. మీరు ఈ అమ్మాయి పాట విని తీరాలి." వదినెమ్మ ఆ అమ్మాయిని పరిచయం చేసింది.

అతడు తన తల్లి ముఖంలోని భావాల్ని సులభంగానే చదవగలడు. 'మీ చిన్న అబ్బాయికి చక్కటి స్నేహితురాలు' అన్న వాక్యం దగ్గర తన తల్లి మొహంలో రంగులు మారటం గమనించాడు.

ఆ అమ్మాయి కి కూడా తన అత్తగారిని పరిచయం చేసింది వదినెమ్మ. "ఏయ్ పిల్లా, ఈమె మా అత్తయ్య గారు. అంటే మీ ఫ్రెండ్ అమ్మగారు.నిన్ననే ఊరి నుంచి వచ్చారు మా అత్త మామయ్యలు. నేనే నీకు కబురుపెడదాము అని అనుకున్నాను , మంచిదయింది నువ్వే వచ్చావు"

పరిచయకార్యక్రమం అవగానే ఆ అమ్మాయి పెద్దావిడ పాదాలని భక్తిగా నమస్కరించింది. కాస్త పక్కగా కుర్చీలో కూర్చున్న మామయ్య గారి పాదాలకి కూడా నమస్కరించింది.

ఆ నమస్కారం చేయటంలో ఎంతో సహజమైన భక్తిభావన తొంగి చూస్తోంది.

విశాలమైన ఆ హాల్లో, వారికెదురుగా సోఫాలో ఒదిగి కూర్చుంది. ఆ అమ్మాయి ప్రత్యేకంగా ఏమీ అలంకరణ చేసుకోకున్నా ఆ వేళ చాలా బావుంది చూడ్డానికి.

పూర్ణ చంద్రుడిని, అలలతో ఎగిసిపడుతున్న సముద్రాన్ని, జలపాతపు సౌందర్యాన్ని ఎంతసేపు చూసినా అలసట రాదు అంటారు కవులు.

అలాగే ఆ అమ్మాయిని ఎంత సేపు చూసినా తనివితీరదు అతనికి.

ముదురు గోధుమ వర్ణం చీరపై బంగారు వర్ణం లో చిన్ని చిన్ని చతురస్రాల డిజైన్ తొ ఉన్న ప్యూర్ శిల్క్ చీర కట్టుకుని వుంది ఆ అమ్మాయి, ముదురు కాఫీ రంగు బార్డర్ తో చాలా అందంగా వుంది ఆమె ఆ చీరె లో. ముదురు కాఫీ రంగు రౌండ్ నెక్ జాకెట్, చిన్ని బంగారు గొలుసు, రెండు చేతులకు మట్టిగాజులు, చెవులకు బుట్టాల కమ్మలు, నుదుటిన పావలా కాసంత ఎర్రకుంకుమ బొట్టు, మంద్రంగా సంగీతం వినిపించే మువ్వలతో కూడిన పట్టీలు, వెరసి స్వర్గం నుంచి దిగి వచ్చిన దేవ కన్యా అన్నట్టు వుంది ఆ అమ్మాయి.

"ఊ, ఏం పేరమ్మాయి నీది?" రాజసం ఉట్టిపడుతున్న స్వరంతో అడిగింది వాళ్ళ అమ్మగారు

పేరు చెప్పింది ఆ అమ్మాయి.

"మంచిది. ఏమి చదువుకుంటున్నావు"

తిరిగి సమాధానం చెప్పింది ఆ అమ్మాయి

"మీరెంత మంది అన్నదమ్ములు, అక్క చెల్లెళ్ళు?"

"మీ నాన్న గారు ఏమి చేస్తుంటారు?"

"మీ అమ్మగారి పేరేమి? ఆమె ఏమి చేస్తుంటారు?"

"నీవు సంగీతం ఎంత కాలం నుంచి సాధన చేస్తున్నావు?"

"మీ తమ్ముడా మా వాడి స్నేహితుడు, లేదా నువ్వా?, మీరు ఒక కాలేజి కూడా కాదు కద మీకసలు పరిచయం ఎలా జరిగింది?

"తీరిక వేళల్లో ఏమి చేస్తుంటావు?"

"చదువుకోకుండా ఉద్యోగం చేయటం ఏమిటి? అప్పుడే ఏమి తొందర వచ్చింది?"

ఇలా ఆ అమ్మాయిని యక్ష ప్రశ్నలు వేసి సమాధానాలు రాబట్టింది ఆవిడ.

ఇంతలో వేడి వేడి బజ్జీలు వేసి ప్లేట్లలో తీసుకువచ్చింది వదినెమ్మ. ఈ అమ్మాయి మెరుపు తీగెలా లేచి చొరవగా వంటింటిలోనికి వెళ్ళి అందరికీ మంచి నీళ్ళగ్లాసులు పట్టుకొచ్చింది. తనే స్వయంగా చిన్ని చిన్ని ప్లేట్లని ఆ అబ్బాయికి, అతని అమ్మా నాన్నలకి అందించింది. తలా ఒక గ్లాసు మంచి నీళ్ళ గ్లాసునందించింది.

కిటికీ లోంచి బయటి వాతావరణం అందంగా కనిపిస్తోంది.

బయట వర్షం జోరందుకుంది. కొబ్బరాకుల మీదా, బాదం ఆకుల మీదా పడిన వర్షం నీటి చినుకులు వింతైన ధ్వనిని సృష్టిస్తున్నాయి.

బయటి వీధి దీపం తాలూకూ సోడియం వేపర్ లాంప్ కాంతి కొబ్బరాకుల మీద పడి పరావర్తనం చెందుతోంది.

"ఏయ్ పిల్లా! ఒక మంచి పాట పాడవా" వదినెమ్మ ఆ అమ్మాయిని కోరింది. వదినెమ్మకి చాలా ప్రేమ ఆ అమ్మాయంటే. తను ఎంతో ప్రేమించే వారిని మాత్రమే ఆమె 'ఏయ్ పిల్ల' అని పిలవటం గమనించాడు అతను.

ఆ అమ్మాయి కొద్దిగా సిగ్గు పడింది.

"ఏమి ఫర్వాలేదు. కొత్త వాళ్ళెవరూ లేరు పాడు" ప్రోత్సహించింది వదినెమ్మ

"వేదికనెక్కి పాడతావటగా! ఇప్పుడు ఎందుకు కొత్తగా సిగ్గు" అత్తయ్య యధాలాపంగానే అన్నా, ఆ అమ్మాయి మొహంలో ఒక విధమైన 'షాక్' కనపడింది ఒక క్షణం పాటు. అది క్షణం మాత్రమే.

ఆ తర్వాత సర్దుకుంది. "ఏ పాట పాడమంటారు?" చిరునవ్వుతో ప్రశ్నించింది.

"అమ్మాయి, త్యాగరాజ స్వామి వారి పంచరత్న కీర్తనలలో ఒకటైన – జగదానంద కారకా, పాడవా?" అప్పటి దాకా మౌనంగా వున్నా మామాయ్యగారు కుర్చీ ముందుకు జరుపుకుంటూ అడిగారు.

"అలాగేనండీ" సిగ్గుతో తలూపింది ఆ అమ్మాయి. అలా తల ఊపేటప్పుడు ఆమె చెవి బుట్టాలు అందంగా కదిలాయి.

భుజం చుట్టూ చీర చెంగు కప్పుకుంటూ, గొంతు సవరించుకుని ఆమె పాడటానికి ఉపక్రమించే లోగా బయట ఆకాశాన్ని నిలువునా చీలుస్తున్నట్టు, కళ్ళు బైర్లు కమ్మేలాంటి మెరుపు, కొన్నిక్షణాల్లో ఏక్కడో పిడుగు పడినట్టుగా చెవులు దిమ్మెత్తి పోయేలా పెద్ద శబ్దం రావటమేమిటి కరెంట్ పోవటమేమిటి అన్నీ ఒక దాని వెంబడి ఒకటి సంఘటనలు నాటకీయంగా జరిగి పోయాయి.

ఆ రోజుల్లో చిన్న ఊర్లలో వర్షం వస్తే కరెంట్ పోవటం సహజం. అందుకు జనాలు కొవ్వొత్తులు, హరికెన్ లాంతర్లు సిద్దంగా ఉంచుకునే వారు.

వదినెమ్మ వెంటనే కొవ్వొత్తి వెలిగించి టీపాయ్ మీద పెట్టింది.

ఆ చీకటి గదిలో ఆ కొవ్వొత్తి కాంతి ఆ అమ్మాయి మొహం మీద పడి ఆమె వదనానికి చిత్రమైన శొభనిస్తోంది. ఆమె మొహం ఒక కోణంలో కదిలినప్పుడల్లా ఆమె ముక్కు పుడక ఇంద్రధనుస్సు కాంతులీనుతోంది. ఆమె పలువరుస తెల్లదనం వెన్నెల వెలుగులా ఆ చీకటిని పోద్రోలే ప్రయత్నం చేస్తోంది.

అతనికి తెలియకుండానే అతని మనస్సు జయదేవుని అష్టపది ని నెమరేసుకుంది.

ప్రియే చారు శీలే, ప్రియే చారు శీలే

వదసియది కించిదపి దంతరుచి కౌముది

హరతి దరతిమిరమతి ఘోరం

(పలికితే చాలు నీ పలువరుస వెన్నెలలు
కలికి నా ఎడద చీకటుల పోద్రోలు)

స్ఫుర దధర శీధవే తవవదన చంద్రమా
రోచయతు లోచన చకోరం ||ప్రియే||

(నీ మోము జాబిల్లి మోవి తేనియలు
నా నయనములు చకోరమ్ములై గ్రోలు)

ఆమెని చూస్తుంటే జయదేవుని అష్టపది అతని గుండేలో పదే పదే పలుకుతోంది.

ఆమె గొంతు సవరించుకుని త్యాగరాయకీర్తన అందుకోవటంతో అతను ఈ లోకంలోకి వచ్చిపడ్డాడు.

ఆ నిశి రాత్రి ఆమె పాడుతున్న త్యాగరాజ స్వామి కృతి 'జగదానంద కారకా' అందరి హృదయాల్ని ఆనందంతో నింపింది. కోటి చంద్రుల చల్లదనాన్ని, కోటి సూర్యుల కాంతిని అందరి మనస్సులలో నింపింది ఆమె గానం.

ఆమె భక్తి పారవశ్యంతో పాడుతూనే ఉంది.

జగదానంద కారకా
జయ జానకీ ప్రాణ నాయకా
జగదానంద కారకా

గగనాధిప సత్కులజ రాజ రాజేశ్వర
సుగుణాకర సురసేవ్య భవ్య దాయక
సదా సకల జగదానంద కారకా

పాట మొత్తం పూర్తయింది. అందరూ ఆనంద పారవశ్యులు అయ్యారు.

"చాలా చక్కగా పాడావమ్మాయి. అద్భుతం" మామయ్య గారు మనస్ఫూర్తిగా అభినందించారు.

పసిపిల్లవాడిలాంటి మనస్తత్వం ఆయనది. ఏదయినా నచ్చితే మనస్ఫూర్తిగా అభినందిస్తారు. సినిమాలు చూసేటప్పుడుకూడా ఆయన అంతే. ఏదయినా హాస్య సన్నివేశం వస్తే పసిపిల్లాడిలా గట్టి గట్టిగా నవ్వేసి

ఆనందపడిపోతారు. దుఃఖం కలిగించే సీన్ వస్తే కళ్ళ నీళ్ళు పెట్టేసుకుంటారు. కలెక్టర్ హోదాలో పని చేస్తున్నాననే అనవసరమైన భేషజాలు ఎవీ లేవు ఆయనకు.

"చీకటి పడింది. మీ ఇంట్లో వాళ్ళు కంగారు పడుతుంటారేమోనమ్మాయి" అని చెప్పేసి లోనికి వెళ్ళి పోయారు అత్తయ్య గారు.

ఆ అమ్మాయిని భోజనానికి వుండిపొమ్మని చెబ్దామనుకుని కూడా అత్తయ్య ప్రవర్తనలోని ఒక విధమైన అయిష్టత, ఆవిడ కంఠంలో ని ఒక విధమైన నిరసన చూశాక వదినెమ్మ ఆ ప్రయత్నం మానుకుంది.

కాసేపయ్యాక కరెంట్ వచ్చింది. అందరూ డైనింగ్ టేబుల్ దగ్గర కూర్చున్నారు. వదినెమ్మ మౌనంగా వడ్డన కొనసాగిస్తోంది. అన్నయ్యకూడ వచ్చి కలిశాడు. ఆయన స్నేహితుల ఇంటికి వెళ్ళి వుండినారు.

ఆ రాత్రి భోజనాల దగ్గర "అరె పెద్దబ్బాయ్. సాయంత్రం నువ్వు ఉండుంటే బాగుండేదిరా. ఒకమ్మాయి వచ్చి ఎంత చక్కగా పాడిందనుకున్నావు?" నాన్నగారు మరొక్క సారి గుర్తుతెచ్చుకున్నారు ఆ అమ్మాయిని, ఆమె పాటని.

అమ్మ గంభీరంగానే వుండి పోయింది.

ఆ అబ్బాయికి ఏమి మాట్లాడటానికి పాలు పోవటం లేదు. తన తల్లికి ఆ అమ్మాయి ఎందుకో నచ్చలేదు అన్నది అర్థమవుతూనే వుంది.

అతని హృదయం బాధతో మూలిగింది.

'ఆ అమ్మాయి బాగుంది కదూ, తను చాలా బాగా పాడుతుంది కదూ' అని తల్లిని అడగాలని పెదవి చివరిదాక వచ్చిన ప్రశ్నని అణచి వేసుకున్నాడు.

'అమ్మా ఆ అమ్మాయి చాలా మంచిది. ఈ కాలం అమ్మాయిలలాగా కాదు. నీకు తెలుసు కద, నేను అస్సలు అమ్మాయిల వంక చూడను, పెద్ద మాట్లాడను. నేనేదో నా లోకమేదో అన్నట్టు వుంటాను. కాని మొదటి సారిగా నేను ఈ అమ్మాయిని దగ్గరనుంచి గమనించాను. నిజంగా తను చాలా ప్రత్యేకం. తను ఎంత కష్టపడుతుంది అనుకున్నావు వాళ్ళ ఇంటి కోసం. అసలు తను ఒక మిషన్ లాగా పని చేసుకుంటూ పోతుంది తనకు అసలు అలసట అన్నది ఉంటుందా అన్నట్టు కష్ట పడుతుంది. తను ఖచ్చితంగా నీకు కూడా బాగా నచ్చుతుంది' అని ఇలా ఎన్నో మాటలు చెప్పాలి తల్లితో అనుకున్న వాడు తల్లి యొక్క గంభీరమైన వదనం చూసీ ఏమీ మాట్లాడలేక పోతున్నాడు.

తన తల్లికి ఆ అమ్మాయి బాగా నచ్చుతుంది అని బలంగా అనిపిస్తూ వుండినది నిన్నటి వరకు. కాని అకారణంగా ఆ అమ్మాయి పట్ల అయిష్టత చూపుతోంది తన తల్లి. అతనికి అయోమయంగా వుంది.

పెద్ద పెద్ద సముద్ర కెరటాలు వచ్చి కొండ శిలలను ఢీ కొంటే వచ్చే లాంటి అలజడి అతని మస్తిష్కం అంతా ఆవరించింది. తినే తిండి మీద ధ్యాస నిలబడటం లేదు. నోటికేది రుచించటం లేదు.

ప్రతి ఒక్కరికి ఎదుటివారు మొదటిచూపులోనే నచ్చాలని నియమమేం లేకున్నా, కనీసం ఏ భావం లేకుండ వుండే అవకాశం కూడా ఒకటుంటుంది కద. కానీ తన దురదృష్టమేమో ఈ అమ్మాయి పట్ల తన తల్లికి మొదటి పరిచయంలోనే అయిష్టత ఏర్పడింది.

ఆతడికి తన తల్లి గురించి తెలుసు. తనకు ఒక సారి ఒక అభిప్రాయం అంటూ ఏర్పడ్డాక హరిహరబ్రహ్మాదులు దిగి వచ్చినా కూడా తన అభిప్రాయం మార్చుకోదు అని. 'ఫస్ట్ ఇంప్రెషన్ మే నాట్ బీ ది లాస్టింగ్ ఇంప్రెషన్' మొదటి చూపులో, మొదటి పరిచయంలో ఏర్పడే అభిప్రాయాలు సర్వసాధారణంగా ఎమోషన్స్ ఆధారంగా ఏర్పడతాయి అంటారు సైకాలజిస్టులు.

కానీ లాజికల్ మైండ్ తో ఆలోచించి తర్కం తో ఏర్పడే అభిప్రాయాలే నిజమైన అభిప్రాయాలు.

మరి లోపం ఎక్కడ జరిగిందో అతనికి అంతు పట్టలేదు. ఎందుకు తన తల్లికి ఆ అమ్మాయి పట్ల ఇలా అయిష్టత ఏర్పడింది? తను ఏమి చేయగలడు?

ఒకటి మాత్రం నిజం. తనకు కావాల్సింది ఏదీ కూడా, స్వంత వారి దగ్గర సైతం అతను చనువుగా అడిగి సాధించుకునే అలవాటు లేదు అతనికి. అతని తత్వం కాదు అది.

అడగందే అమ్మయినా పెట్టదు అని వాడుకలో వున్న మాట. కానీ ఆడగటం అన్నది అతని ప్రవృత్తి కాదు. అదేదో గొప్ప లక్షణం అని కాదు. అతని తత్వం అది.

తనకు ఇష్టమైన తిండి అడిగి చేయించుకోవటం కానీ, తనకు కావాల్సినది ఏదయినా డిమాండ్ చేసి పొందటం కాని అతని ప్రవృత్తి కాదు.

కాని తన తత్వానికి భిన్నంగా నోరు తెరిచి అడిగి తీవ్రమయిన ఆశాభంగానికి గురయ్యాడు కొన్ని రోజుల తర్వాత.

అది ముందు ముందు తెలుసుకుందాం.

అసలు వాళ్ళ అమ్మగారికి ఆ అమ్మాయి పట్ల ఎందుకంత తీవ్రమయిన అయిష్టం ఏర్పడింది అన్న విషయం అతనికి తెలిసింది ఆ రాత్రే. అది ఏమిటి అన్నది తెలుసుకుందాం.

బయట నిలిపి ఉంచిన కార్,బైకులు కాంపౌండ్ లోపల పెట్టి గేట్ తాళం వేసి పడుకోటానికి వెళ్ళబోయే ముందు, హాల్లో అమ్మానాన్నల మాటలు చెవిన పడ్డాయి ఆ అబ్బాయికి.

నాన్న మాటలు వింటుంటే చాలా ఆనందం కలిగింది అతనికి. 'నాన్న కూడా సరిగ్గా నా లాగే ఆలోచిస్తారు' మనసులో చాలా సంబర పడ్డాడు. వాళ్ళ నాన్నగారు ఏమంటున్నారంటే "లక్ష్మీ, ఆ అమ్మాయిని చూశావా. ఎంత చక్కగా

వుంది కద. ఈ అమ్మాయి వ్రాసిన ఉత్తరమే మనకు పలమనేరులో వుండగా అందింది మన చేతికి. నా వరకు నాకు ఈడు జోడు చక్కగా వుంటారు. సంగీత కళ కూడ వుంది ఈ అమ్మాయికి. మన వాడ్ని గమనించావా, ఆ అమ్మాయి పాడుతుంటే ఎంత పారవశ్యంగా చూస్తూ వుండిపోయాడో, వీళ్ళిద్దర్ని కలిపితే హాయిగా చిలకా గోరింకల్లాగా వుంటారు అని అనిపిస్తోంది."

"మహారాజా మీరిలా అంటారని నేను ఊహించలేదు" సాధారణంగా "ఏమండి" అని సంబోధించే ఆమె బాగా కోపం వచ్చినప్పుడో, లేదా ఆయన అభిప్రాయం తప్పు అని నిర్ధారణగా తేల్చి చెప్పాల్సినప్పుడు అలా "మహారాజా" అని సంబోధిస్తుంది. అది అతడికి చిన్నప్పటి నుంచి తెలుసు.

అతడు వింటుండిపోయాడు తన తల్లి మాటల్ని

"పట్టుమని పదిహేడు ఏండ్లు లేవు ఈ అమ్మాయికి. కానీ ఎంత టక్కరిదో చూడండి. అసలు ఆ ఉత్తరం వ్రాయటమే నాకు నచ్చనిది. మన వాడ్ని అమాయకుడిని చేసి బుట్టలో వేసుకుంది. అసలు ఇలాంటి వాళ్ళ వలలో పడుండకుండా వుండాల్సింది మనవాడు. ఏది ఏమయినా మీరు ఆ అమ్మాయి పట్ల సానుభూతిగా ఆలోచించటం ఆపేయ్యండి. సాయంత్రం నుంచి చూస్తున్నా మీ వరుస. నాకీ సంబంధం ససేమిరా ఇష్టం లేదు." కుండ బద్దలు కొట్టినట్టు చెప్పేసింది ఆవిడ.

(కొనసాగింపు వచ్చేనెలలో)

Post your comments